

מחווון לשאלה ניסוח חוות דעת לשחרור מייצוג

ממד	קריטריונים	דגשים לפתרון השאלה הספציפית	מדדים לציון		
ממד הלשון עד 4 נק'	א. שימוש בביטויים נכונים ולא בסלנג או 'שפת דיבור', (משלב הניסוח המשפטי). אחידות מונחים והעדפת שפה פשוטה על מסורבלת. ב. בהירות הכתיבה לקורא לרבות משפטים שאינם ארוכים או עמוסים (לרבות דקדוק ותחביר)	אין להפחית נקודות על שגיאות כתיב	חלש שימוש סמנטי לקוי במינוחים משפטיים, חוסר אחידות ושגיאות רבות בשפה ובתחביר. ניסוח שאינו הולם כתיבה עיונית; משפטים עמוסים ו/או שפה מסורבלת.	בינוני שימוש סמנטי לא מדויק, חוסר אחידות חלקי ושגיאות בודדות בשפה ובתחביר . לשון לא מספיק בהירה; משפטים מסורבלים ועמוסים יחסית / לעיתים.	טוב מאוד שימוש סמנטי מדויק, אחידות לאורך כל המסמך ודקדוק ושפה תקינים. לשון בהירה וקולחת; משפטים פשוטים בשפה מגוונת ולא מורכבת באופן התורם למשמעות הכתוב.
ממד הארגון עד 4 נק'	א. יצירת רצף לוגי ללא חזרות מיותרות וקפיצות רעיוניות. ב. היכולת ליצור יחסים בין הטיעונים; יחס מנוגד, יחס משלים; השוואה; תכלית; תוצאה; הדגמה. ג. אמצעים מארגנים (מילות קישור, חלוקה לפסקאות, משפטי פתיחה וסיכום ועמידה על הנמען, כותרת, צדדים)	ארגון חוות הדעת בכללותה: הנבחנים התבקשו במפורש לפתוח בפירוט העובדות הרלוונטיות, ולכן ארגון מושלם חייב להכיל בתחילתו פירוט של עובדות המקרה. לאחר מכן סביר להניח שמרבית הנבחנים יציגו את "המסגרת הנורמטיבית" ולאחר מכן "מן הכלל אל הפרט" – אולם גם צורות חלוקה מאורגנות אחרות יכולות לזכות במלוא הניקוד, כל עוד הן ברורות ומסודרות באופן לוגי. על חוות הדעת להסתיים <u>במסקנה</u>. ארגון חלק הניתוח המשפטי: ניתן לחלק ל"מסגרת נורמטיבית" ולאחר מכן "מן הכלל אל הפרט" ולחלופין ניתן לבצע "כלל+יישום", "כלל+יישום"; שתי צורות החלוקה טובות ומקובלות. בכל מקרה, חלק הניתוח המשפטי חייב לכלול באופן מופרד, מובן ומאורגן- היטב את הניתוח המשפטי של שתי הסיבות הרלוונטיות לשחרור מייצוג: א. אי-תשלום שכר הטרחה; ב. מניעה מבחינת האתיקה המקצועית. כמוכן שהתוכן הנכלל בתוך כל אחת מאמות המידה צריך להתאים לאמת המידה המיושמת. <u>שימו לב</u>: למרות העובדה שזה רצוי, אין חובה להגיע למסקנה בסופה של כל סיבה בנפרד – מספיק אם יעשו זאת רק בשלב המסקנה שבסוף חוות הדעת. עקביות פנימית בארגון הטקסט: הארגון המיטבי ישמור על עקביות פנימית: לדוגמה, אם שתי הסיבות הוצגו בתוך פירוט "מסגרת נורמטיבית", אזי בחלק של "מן הכלל אל הפרט" יש להתייחס אליהן בהתאם לסדר שבו הוצגו לעיל. כותרות ביניים: בחוות דעת זו מתבקשת מאוד החלוקה לכותרות ביניים. אם אין כותרות ביניים, אזי יש לבחון האם היעדרן פוגם בארגון הטקסט ומסרבל אותו.	בעיות קשות במיקוד ובכליידות (שמירה מועטה על רצף רעיוני, חזרות מיותרות; אין הקפדה על המעבר בין הטיעונים השונים באופן קשורים זה לזה; הטיעונים קשורים זה לזה; הצגה מדויקת בדרך כלל של הקשרים בין הרעיונות המופיעים; הדיון בנוי בצורה נעימה וברורה, תוך כדי "יחסים" בין הטיעונים והרעיונות השונים. שימוש נרחב באמצעים המארגנים את הכתוב או חלקי לקוי באמצעים כאלה. היעדר אמצעים מארגנים את הכתוב או שימוש לקוי באמצעים כאלה.	התוכן ממוקד ולכיד למדי (שמירה על רצף רעיוני והצגה בצורה מדויקת וממצה את הקשרים בין הרעיונות המופיעים; הדיון בנוי בצורה נעימה וברורה, תוך כדי "יחסים" בין הטיעונים והרעיונות השונים. שימוש נרחב באמצעים המארגנים את הכתוב.	התוכן ממוקד ולכיד למדי (שמירה על רצף רעיוני והצגה בצורה מדויקת וממצה את הקשרים בין הרעיונות המופיעים; הדיון בנוי בצורה נעימה וברורה, תוך כדי "יחסים" בין הטיעונים והרעיונות השונים. שימוש נרחב באמצעים המארגנים את הכתוב.
ממד התוכן עד 12 נק'	א. התייחסות למקורות משפטיים ויישומם (לרבות מבנה המסמך כפי הנדרש על פי הוראות הדין). ב. ביטוי לחשיבה ביקורתית: הבחנה	דגשים לתשובה מלאה מבחינת התוכן: א. העובדות שחייבות להופיע: - אנטון מייצג את יהושע בהליך אזרחי. - יהושע לא שילם לאנטון שכר טרחה במשך חצי שנה, והתעלם מפניותיו בנושא. - לפני שבועיים קבע בית המשפט את שלב ההוכחות. - לאנטון כבר קבועים בתקופה זו דיוני הוכחות בשני תיקים. - לפני שבוע קיבל על עצמו אנטון תיק גדול ומורכב, שכבר נקבעו בו דיוני הוכחות לאותה התקופה.	מרבית הפריטים שחייבים להופיע חסרים. קושי באבחנה של הדין הרלוונטי . יישום חסר מאד של הוראות הדין קושי בהגדרת	ביטוי חלקי של הדין הרלוונטי, חוסר בפריטים ו/או פריטים מיותרים רבים. יישום חלקי של הוראות הדין.	שימוש טוב עד מלא של הדין הרלוונטי לשאלה. יישום מלא של הוראות הדין תוך הגדרה מדויקת של הסוגיה; התמודדות עם הסוגיה מכמה

מחווון לשאלה ניסוח חוות דעת לשחרור מייצוג

בין עיקר וטפל, בין דעה ועובדה. ג. תוכן מובנה וברור (טיעון מרכזי ברור, דיון רלוונטי, הסברים וטיעונים משכנעים).		6. לפני שלושה ימים הודיע אנטון ליהושע על הפסקת הייצוג, ובאותו יום העביר לו את כל מסמכיו והמליץ לו על שלושה עורכי דין מתאימים שיסכימו לייצגו בתמורה לשכר טרחה זהה. 7. יהושע מתנגד להפסקת הייצוג. ב. הניתוח המשפטי: במסגרת חלק זה על הנבחנים להתייחס באופן <u>מפורט</u>, <u>מפורש</u> ו<u>משכנע</u> לנקודות הבאות: א. הסיבה הראשונה לשחרור מייצוג – אי-תשלום שכר טרחה: המקורות הרלוונטיים: סעי' 13(א) לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית) התשמ"ו 1986- + ע"א 11/111 ראובן נ' ראובני ביישום חובה להתייחס לכך ש: א. נקודת המוצא לבקשת שחרור מייצוג בהליך אזרחי היא שאין לכפות על עורך דין להמשיך לייצג לקוח שאינו משלם את שכר טרחתו. ב. עם זאת, קיימים שני שיקולים שבגינם ייטה בית המשפט שלא לשחרר עורך דין במצב כזה: 1. <u>השלב שבו מצוי ההליך:</u> במקרה דנן ההליך בשלב התחלתי (לפני ההוכחות) ולכן השחרור לא יפגע ברציפות הדיונית ובכך לא יפגום ביעילות ההליך השיפוטי. 2. <u>מורכבות התיק:</u> במקרה דנן התיק אומנם מורכב, שכן הוא כולל עשרות עדים ואלפי מסמכים, אך בשל ריחוקם של דיוני ההוכחות, בידי יהושע מספיק זמן למצוא עורך דין חדש, ולא יידרש לדחותם. לכן לא ייפגעו האינטרסים של הצד היריב. ב. הסיבה השנייה לשחרור מייצוג – מניעה מבחינת האתיקה המקצועית: המקורות הרלוונטיים: : סעי' 13(א) ו-14(א) לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית) התשמ"ו 1986- + ע"א 22/222 שמעון נ' שמעוני ביישום חובה להתייחס לכך ש: בשני התיקים הראשונים נקבעו הדיונים בטרם הוחלט על מועד וקצב השמיעה במשפטו של יהושע – בעוד שאת השלישי לקח אנטון לטיפולו לאחר שכבר ידע על העומס הצפוי לו. ג. אופן סיום הטיפול בתיק: המקור הרלוונטי: סעי' 13(ב) לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית) התשמ"ו - 1986. ביישום חובה להתייחס לכך ש: אנטון מיהר להעביר את כל המסמכים ליהושע בו ביום שהודיע לו על הפסקת הייצוג. ב. אנטון המליץ ליהושע על שלושה עורכי דין מתאימים שיסכימו לייצגו בתמורה לשכר טרחה זהה. ד. מסקנה: בהתאם לסעי' 172 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, על אנטון להגיש לבית המשפט המחוזי בתל אביב בקשה לשחרור מייצוג. נראה כי בית המשפט ייעתר לבקשתו אם ינמק אותה באי-תשלום שכר טרחה. שימו לב: 1. זה בסדר גמור אם במהלך שלב היישום הנבחנים כתבו "מחד גיסא" ו"מאידך גיסא" בנוגע לכל מיני נקודות – אבל בשלב המסקנה עליהם להגיע למסקנה קונקרטית (או לפחות להסביר מדוע אין באפשרותם להגיע למסקנה קונקרטית) 2. זה בסדר גמור אם הנבחנים הגיעו למסקנה אחרת מזו שמצוינת כאן – כל עוד המסקנה שהגיעו אליה היא משכנעת ומנומקת היטב. 3. אם הנבחנים ציינו את ס' 172 במקום אחר בחוות הדעת, ולאז דווקא במסקנה – זה בסדר גמור (כל עוד הם הזכירו אותו, והוא מצוי במיקום הגיוני ורלוונטי). הערה: על ההפניות הראשונות <u>לחקיקה ולפסקי הדין להיות מלאות:</u> למשל, ע"א 11/111 ראובן נ' ראובני.	הסוגיה; קושי בהבחנה בין עיקר וטפל ובין דעה ועובדה (פריטים מיותרים רבים מופיעים) <u>תוכן דל;</u> קשר <u>מועט</u> בין הרעיון לפיתוחו הדיוני (הסברים לא מספקים; טיעונים לא משכנעים; דוגמאות לא מתאימות)	ביטוי <u>חלקי</u> של חשיבה ביקורתית. הבחנות לא מדויקות. <u>תוכן טוב</u> (הסברים מספקים ברובם; ציר רעיוני די ברור, טיעונים משכנעים ודוגמאות מתאימות).	נקודות מבט והבחנות נכונות. רוב /כל הפריטים המומלצים מופיעים ללא פריטים מיותרים. <u>תוכן מפותח</u>, הסבר מלא, <u>טיעון מגוון ומשכנע</u>, דוגמאות מתאימות.
הפחתת ניקוד במימד התוכן		• על ציטוט סתמי של מקורות ללא הפגנת הבנה לתוכנם ולאופן יישומם הנכון במסגרת המענה לשאלה.			

מחווון לשאלה ניסוח חוות דעת לשחרור מייצוג

• ניתן להוריד חצאי נקודות גם במקומות שבהם אין זה מצוין במפורש.